Nº. 14. Aº. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 17den FEBRUARIJ.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 11 December.

In het alhier uitkomende *Avondblad*, leest men het volgende berigt, hetwelk evenwel eene bevestiging schijnt te verlangen. In Antwerpen is alles in rep en roer; de inwoners zijn met de Belgische vrijwilligers slaags geraakt, waarbij de burgers de overhand behouden hebben. De Graaf *de Robiano*, Gouverneur der provincie Antwerpen, is op levensgevaar ontvlugt. Men wil niets meer van het Brusselsch bestuur hooren, en men is zeer beducht dat Antwerpen en Gent, ja geheel Oost-Vlaanderen, zich vereenigen zullen, om aan de Belgische vrijheidskinderen het hoofd te bieden. Ook van de andere zijde wordt de vrijheidstempel bestookt. In Luik is het volk ontembaar, en wil het driekleurige lint met de oranje kokarde verwisselen; allerhagchelijkst is de toestand van het voorloopig bestuur; en zeer mogelijk is het, dat deszelfs ontbinding en geheele vernietiging, met reuzenschreden nadert.

De hierboven vermelde onlusten in Antwerpen moeten, naar wij vernemen, uit de volgende bijzonderheid zijn voortgevloeid: op den 6 December heeft het volk en verscheidene eerste handelaars het geboortefeest van den Prins van *Oranje* door onderscheidene vreugdebedrijven willen vieren. De verhindering daarin, door de Belgische troepen, gaf aanleiding tot een hevig gevecht.

BREDA, den 11 December.

Berigten uit Doornik, heden van eene geloofswaardige en onpartijdige zijde door ons ingewonnen, dragen maar al te duidelijk kenmerken, dat de leus *Liberté en tous et pour tous* (vrijheid in alles en voor allen), bij de nijvere volksklasse in Belgie, zich hoe langer hoe meer van de wezenlijkheid verwijdert, ja dat dagelijks nieuwe en sterker kluisters voor hetzelve gesmeed worden.

In alle steden van Belgie heerscht eene zekere spanning der gemoederen, en eene tot den hoogsten trap klimmende ontevredenheid, naar dien men, in plaats van zich van *drukkende lasten* bevrijd te zien, de lasten hoe langer hoe ondragelijker voelt worden. Het geducht aantal vreemdelingen, welke den Belgischen bodem als het ware overstroomen, en door geenen handenarbeid den mond kunnen of willen openhouden, en de *gulden spreuk* in hun schild voeren, *de vrijheid voor de Belgen bevochten te hebben*, maakt een kostbaar heer van leddiggangers uit, die, gevoegd bij de werklieden zonder arbeid, den Belgen in het algemeen de beurs ledigen. Het opbrengen van belastingen is ontzettend: 6 maanden is men thans genootzaakt vooruit te betalen, en dit wordt door meer dan een derde der bevolking geweigerd. Het gepeupel heeft algemeen de overmagt; zoo dat zij, die gaarne het roer in handen zouden hebben, dit geenszins kunnen bekomen, en zij die de orde zouden kunnen handhaven, zich niet wagen, maar zich aan alles onttrekken. — De militaire magt is groot, en de organisatie wordt met kracht voortgezet; dan ook hierbij heerscht volstrekt geene eensgezindheid. Groot misnoegen is aan de order van den dag, voortspruitende uit twee krachtige oorzaken. Ten eerste zijn de opperhoofden van vele korpsen, sujetten, die het brandmerk van eerloosheid met zich dragen, zoodat menig militair zich niet onder zijne bevelen kan geplaatst zien. — Ten andere is de slechte betaling eene milde bron van ontevredenheid. Twee à drie maanden zijn sommigen van betaling verstoken, die nog kort te voren de Hollandsche munt zoo prompt ontvingen en goed wisten te gebruiken. Vele miliciens zijn alzoo, na hunne terugkomst uit Holland, naar hunne haardsteden teruggekeerd, en menig officier heeft zijne demissie genomen.

In de gegoede kringen ziet men ook reeds duidelijk in, dat welvaart en voorspoed voor den nijveren handelaar, braven en werkzamen burger uit die te voren zoo bloeijende streken verbannen zijn, en het kan niet lang duren (sommigen willen geene 3 weken) of eene reactie zal zich in sommige steden, alwaar de spanning het hevigst is, moeten openbaren, gelijk men hiervan in Gend reeds voor eenigen tijd de vonken heeft zien glimmen. Stellig waar is het, dat aldaar de *Oranje vlag* weder met gejuich van den toren is uitgestoken geworden, en, ofschoon dezelve geene tien minuten gebleven is, kostte het echter veel moeite om ze weder te doen inhalen, en moest zulks door kracht van geld gekocht worden. Schrikkelijk zit men opgescheept met de *vreemde vrijheidsvrienden*. Deze loopen als woeste horden het platte land af, brengen niets dan *onvrijheid* en *onveiligheid* te weeg, en, gelijk aan de sprinkhanen in de Oostersche landen, zullen zij de verderfelijke uitwerkselen hunner vernieling, in den nakenden winter, allerwege in de streken, roudom zich verspreiden.

Welligt zien de Belgen zich nog genoodzaakt, om tegen hunne *belanglooze bevrijders* te veld te trekken, waaruit zeer zeker geene geringe verwarring zoude geboren worden.

Op den eersten dezer zijn in Antwerpen eenige troepen binnengerukt. Op de Citadel is men, volgens gewoonte op zijne hoede geweest. De artillerie bevond zich met brandende lonten bij hunne stukken, en de wachten waren verdubbeld. Des anderdaags zijn er van deze ingemarcheerde muitelingen ruim drie honderd gedeserteerd.

De generaal *Chassé* en het garnisoen genieten allen de beste gezondheid.

Hoe consequent het belgisch provisioneel bestuur met zich zelve is, blijkt uit eenen brief, door een' der geabonneerden van het dagblad, aan den redacteur van hetzelve gerigt en in genoemd dagblad geplaatst. — Deze beklaagt zich daarin, dat het voorloopig gouvernement de regten der Belgen en het nationaal belang miskent, door, in plaats der Hollanders, die te voren de posten innamen, gelijk hij voorgeeft, Franschen aan te stellen, en alzoo deszelfs aanvankelijk bestuur met dezelfde onregtvaardigheden kenmerkt, die hetzelve aan het oude gouvernement te laste leide. Ook gaan er, zegt hij, van alle kanten klagten op tegen het verplanten in Belgie van die uitheemsche mannen, welke een groot gedeelte van onze inkomsten verslinden. De briefschrijver raadt [illegible], om tot de posten in Belgie niet anders dan Belgen toe te laten, en niet aan Franschen de voorkeur boven de Belgen te geven, hetwelk hij eene verkrachting der wetten noemt, waarbij hij de vraag oppert, of men gehouden is, aan een ambtenaar, die vreemdeling is, te gehoorzamen. Hij vreest echter, dat men niet zoo gemakkelijk van de lastige broeders Franschen zal ontslagen zijn. Hij geeft eindelijk te kennen, dat iemand eene statistieke tabel bezig is te vervaardigen van al de vreemdelingen, die in Belgie reeds posten bekleeden, waaronder verscheidene Franschen zullen worden aangetroffen, die, na de dagen van Julij, te Parijs posten gingen vragen, die zij niet bekomen hebben, en aan welke het Provisioneel Gouvernement van Belgie zich gehaast heeft, *uit vriendschap*, hooge posten op te dragen. Zoo gaat het in de wereld. Men ziet den splinter in zijn broeders oog; maar den balk in zijn eigen oog ziet men niet!

Te Warschau is jl. een oproer uitgebarsten, nagenoeg als dat te Brussel. In den avond geraakten twee regementen der russische garde te paard slaags met de kweekelingen der militaire school en verscheiden kompagnien poolsche infanterie. Van weerskanten is veel volks gebleven. Eene afdeeling Polen rukte naar het kasteel Belvedere, alwaar zij gelukkig den Groot-vorst *Konstantijn* niet meer vond. Ook daar, even als te Brussel heeft het gemeen de wapens in handen gekregen. Verscheiden rus-

-sche officieren, waaronder ettelijke generaals, zijn gesneuveld.

Brussel, 10 December.

Gisteren morgen heeft hier eene soort van oproer, onder het aan de Boulevards, dezer stad gebezigde arbeidsvolk plaats gehad. Daar de fondsen der gemeente-kas niet strekken konden, om een zoo aanmerkelijk getal werklieden te betalen, was men genoodzaakt, eenigen er van af te danken, echter slechts de zoodanigen, die een ambacht verstaan, dezen tevens voorslaande om hen in de werkplaatsen of pakhuizen bezigheid te verschaffen. Op die wijze zou deze afdanking, dacht men, noch schrik noch wanorde veroorzaken; zoodra dezelve echter geschied was, moest er eene regeling voor de betaling der overige werklieden plaats hebben; zij werden derhalve bij namen opgeroepen: velen onder hen, die te voren, als te gelijk op onderscheiden werkplaatsen arbeidende gerekend waren geworden, en alzoo op denzelfden dag, dubbeld geld ontvingen zonder dubbeld te arbeiden, werden nu misnoegd over eenen maatregel, die hen het onverdiende geld ontnam. Zij stonden dan nu op en mishandelden onderscheiden hunner opzigters. De Kolonel *Borremans* begaf zich dadelijk naar de plaats des oproers en betoonde veel koelbloedigheid en moed, eigenhandig eenige der oproerrigsten bij den kraag vattende en anderen op de vlugt drijvende, eenige der muiters zijn gevat, de anderen zijn tot de orde teruggekeerd, alle militaire posten zijn aanmerkelijk versterkt.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen 10 December.

Uit Jamaica heeft men eene reeks dagbladen ontvangen, loopende tot den 14 October. Dezelve geven het verhaal van nieuwe gevechten en eene nieuwe omwenteling in Columbia, waar *Bolivar*, wederom tot president uitgeroepen, op den 18 September te Carthagena de volgende proclamatie heeft uitgevaardigd:

» De openbare onheilen, die Columbia tot eenen staat van regeringloosheid hebben gebragt, noodzaken mij de rust der afzondering te verlaten, om mij van mijne pligten als burger en als soldaat te kwijten. Velen uwer roepen mij aan, om behulpzaam te wezen in het verlossen van het gemeenebest uit de verontrustende ellende die hetzelve bedreigt. Doordrongen van de opregste erkentenis, zal ik al mijne pogingen in het werk stellen, om het vertrouwen waarmede gij mij vereerd hebt te verdienen. Ik bied u al mijnen ijver om met u medewerkzaam te zijn, tot de wedervereeniging van het gezin. Columbia is thans gezonken in de ijsselijkheden van eenen burgeroorlog. Vergeet, ik smeek het u, tot ook zelfs uwe driften, want zonder deze heldhaftige opoffering zal Columbia ophouden te bestaan. Gij zult andergins de schandelijke bedenking na u laten, dat een volk hetwelk zich zelf niet eerbiedigde, zijnen roem, zijne vrijheid en zijn bestaan opofferde. Maar, neen! Columbia, gij hoort naar de stem der Godsdienst en van uw land. Gij eerbiedigt de magistraten en zult gehoorzaamheid aan de wetten betoonen; en langs deze wegen zult gij Columbia redden."

ADVERTENTIËN.

Aan de ALGEMEENE WEES-, DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DEZER KOLONIE, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van D. T. VAN PRAAG, den 1 December 1829; H. TIM, den 1 Februarij 1830; GEORGE CARL SCHENKBERG, den 4 dito; ALBERT KNOBBE, den 6 dito; CORNELIS ANDRIES SMIT, den 6 dito; P. W. BARTELINK, den 16 dito; F. J. SAELTZER, den 20 Maart 1830; en PIERRE GERAERDS, den 20 dito.

4de *Advertentie.*

Als voren, de Boedels van CARL ANTON STURENBERG, den 31 Januarij 1830; JAN HENDRIK JAMAER, den 8 Maart 1830; ZADOK ELIAZER SOESMAN, den 18 dito; PIETER JACOB CURIEL, den 1 April 1830; de vrije SANSSOUCIE van GERHOLDT, den 16 dito; J. F. SMIT VAN MENGERSHAUSEN, den 19 dito; ANTOINETTA PLANTEAU, Wed. U. WILKENS, den 21 dito; PIETER VAN GEENEN, den 6 Mei 1830; E. F. MUMPEROW, den 23 dito; DANIEL BARTHOLOMÉ CLAUDE BROUSSON, den 23 dito; WILCO PIETER WILKENS, den 28 dito; JOHANNES JACOBUS FLORIS LE COUVREUR, en daaraan behoorende Grond *Nooit Volmaakt*, den 7 Junij 1830; de vrije SANDER van JUDITH VAN KOOPMAN, bij den H. doop genaamd JULIUS SANDER, den 7 dito; JOHAN WILHELM SCHMIT, den 29 dito.

3de *Advertentie.*

Als voren, de Boedels van HENRIETTE LIVINA LIJNSLAGER, den 19 Junij 1830; JOSEPH ABRAHAM LOWE, den 7 Julij 1830; F. J. ANTHEUNIS, (vermits het vertrek uit deze Kolonie van den Heer J. VAN DER SMISSEN,) den 8 dito; ALBERT JAN JOOSTEN VERBRUCH, den 30 dito; JOSUA HENRIJ HENRIQUES, den 31 dito; SIMICA PHILIPS, Wed. JEAN HENRI DE BIJE, den 3 Augustus 1830; JOHAN LUDWIG GARDÉ, en daaraan behoorende Plantaadje *Belwarde*, en Gronden *Bigrar* en *Curaçao*, *Philippina* en *Christiaansburg*, den 23 Augustus 1830; PETRUS MATHEUS WELTERS, den 25 dito; ISAAC HENRIQUES DE GRANADA, den 31 dito; C. P. LEENING WEEBER, den 3 September 1830; FREDRIK AUGUSTE GROENEMAN, den 14 dito.

2de *Advertentie.*

Als voren, de Boedels van H. J. DUDDE, den 13 October 1830; H. MEIJERINCK dito; JACOBUS NUMAN BRAAM, den 18 dito; ALEXANDER GRAIJ, den 9 November 1830; C. G. HELDT, den 20 dito; J. A. F. DE CLERCQ, den 30 dito; CHARLES R. HAIJNES, den 10 December 1830; CATHARINA SOPHIA BUISSON, Huisvrouw van FRANS PHILIP BUDIKER, den 30 dito en C. F. STEFFENS, gevonden in den Boedel J. F. STEFFENS.

1ste *Advertentie.*

En worden uit krachte van het XIVde Artikel, der instructie en ordonnantie voor opgemelde Kamer geëmaneerd, alle die geenen welke pretentien tot lasten van voormelde Boedels of Plantagien mogten hebben, als mede die aan dezelve verschuldigd mogten zijn, aangemaand, om daarvan opgave en betaling te doen, binnen den tijd van een Jaar na den dag dat de voorschrevene Boedels aan de Kamer zijn vervallen, op pœne van verstoken te zijn, van hun regt en actie tegens Kurators van voormelde Kamer.

Paramaribo den 15 Februarij 1831.

De Scriba der Commissie tot de zaken van voormeld Departement,

R. GOLLENSTEDE.

DE KURATOR DER ALGEMEENE WEES-, DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zal op Maandag den 21 dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten Sterfhuize van den Heer H. W. KONING, publiek door den *Vendumeester* M. A. KEYSER doen verkoopen: deszelfs Nalatenschap, bestaande in Meubelaire Goederen, Slaven, enz., enz.

Alsmede eenige kisten diverse Wijnen en andere Commissie-goederen, voor rekening der afzenders.

Paramaribo den 15 Februarij 1831.

C. A. FISCO.

2de *Commies.*

Allen de geenen, welke iets te vorderen hebben, van de verkochte Plantaadje *Spieringszorg*, tot en met den 24 Junij a. p°., worden verzocht hunne rekeningen in blanco, aan het Kantoor van den ondergeteekende in te leveren, en na accoord bevinding betaling te ontvangen.

Paramaribo den 16 Februarij 1831.

JAN DE JAGER, *qq. c. s.*

HEDEN om 9 uren, zal J. E. LIJONS op *Vendu* verkoopen: Stukgoederen en Provisien.

Voorts eenige hang Pendulen, loopende 8 dagen.

M. A. KEYSER zal *MORGEN*, op *Vendu* verkoopen: Provisien, Stukgoederen, 2 vaten- en eenige douzijnen beste Port-Wijn. — Alsmede de Slaven, met namen: Tam en Sabana.

D. JANSEN EIJKEN SLUIJTERS, is voornemens met zijne Kinderen en de vrije JACOBA van MERLAN, eene reis naar het Moederland te doen.

J. P. NAHAR vertrekt uit deze *Kolonie.*

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip Amsterdam, Kapt. C. Abrahamsz Jr., van Amsterdam.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de *Erven* J. BRINK.